

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	11XCoE/1/2016
Identifikačné číslo spisu:	8207204224
Dátum vydania rozhodnutia:	16.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8207204224.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST' s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti povinnému E. M. bytom Y. O., C. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane povinného B., so sídlom v J., X. X, zastúpeného JUDr. C., advokátom so sídlom v R., o vymożenie 164,64 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5 Er 681/2007, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 05. decembra 2013, sp. zn. 25 CoE 79/2013, a o návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie z a s t a v u j e .

Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

Dovolanie oprávnenej o d m i e t a .

Povinnému a vedľajšiemu účastníkovi konania na strane povinného n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bardejov uznesením z 27. novembra 2012, sp. zn. 5 Er 681/2007 nepripustil do konania vstup B., Y., IČO: XX XXX XXX ako vedľajšieho účastníka na strane povinného a zastavil exekúciu vedenú na základe rozsudku rozhodcovského súdu, ktorý exekučný súd bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“). O zastavení exekúcie rozhodol podľa § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok). V odôvodnení konštatoval, že v danom prípade dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou podmienkou, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a táto je v rozpore s ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj v rozpore s ust. Smernice 93/13/EHS.

Toto rozhodnutie napadol odvolaním vedľajší účastník vo výroku týkajúcom sa nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania a zároveň ho napadla odvolaním aj oprávnená vo výroku, ktorým bola exekúcia zastavená. V odvolaní oprávnená zároveň navrhla konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Krajský súd v Prešove uznesením z 05. decembra 2013, sp. zn. 25 CoE 79/2013 zrušil napadnuté uznesenie vo výroku, ktorým súd prvého stupňa nepripustil do konania vstup B., ako vedľajšieho účastníka na strane povinného. Návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol a rozhodnutie súdu prvého stupňa, vo výroku, ktorým súd zastavil exekúciu, ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil, keď sa stotožnil so skutkovou a právnou argumentáciou súdu prvého stupňa.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie v potvrdzujúcej časti napadla aj dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), súdy konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), v konaní sa dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní a odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávnenej.

Oprávnená v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bola už účastníčkou konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých - tak, ako aj v tomto prípade - podala odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu; najvyšší súd konanie o jej odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu z 29. apríla 2013, sp. zn. 3 OboE 1/2013, ako aj z 18. júna 2013, sp. zn. 3 OboE 25/2013) s tým, že a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c/ najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 10 ods. 1 a 2 O.s.p.). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávnenej nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil (§ 103 a § 104 ods. 1 O.s.p.).

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že je potrebné návrh na prerušenie dovolacieho konania zamietnuť a dovolanie odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolaťelom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 167/2013, 3 CoE 18/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 4 ECdo 10/2013, 4 ECdo 100/2014, 4 ECdo 124/2014, 5 ECdo 1/2013, 5 ECdo 25/2013, 6 ECdo 316/2013, 7 ECdo 117/2013, 7 ECdo 153/2013, 8 ECdo

179/2014, 8 ECdo 205/2014, 3 Oboer 67/2015, 3 OboE 44/2015, 3Oboer 81/2015, 3OboE 53/2015, 5Oboer 162/2015, 5OboE 107/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania tvrdených dovolateľom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplyva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie oprávnenej podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 243 O.s.p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa konanie o jej odvolaní muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnému, ako i vedľajšiemu účastníkovi konania na strane povinného, trovy tohto konania (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p.). V konaní o jej dovolaní vzniklo procesne úspešnému povinnému a vedľajšiemu účastníkovi konania na strane povinného právo na náhradu trov konania proti oprávnenej, ktorá úspech v dovolacom konaní nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal povinnému, ako i vedľajšiemu účastníkovi konania na strane povinného, náhradu trov týchto konaní, nakoľko povinný, ani vedľajší účastník na strane povinného, nepodali návrh na ich priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.